

KAYIP YIL

ALTAN EKMEN YAZDI

ALTAN EKMEN YAZDI

KAYIP YIL

Bir Nev Bahar geçti üzerimizden
Tunç miğferli yeşil Kırlangıçlarla
Başboş mevsimlerin katarında da bir telaş
Ya köyüne var hele..! Ya buradan uzaklaş.
İnsan silüetlerinde manalı keder
Korkuları takip eder gölgeler
Gitmek kalmak arasında bir savaş

...

Hüzünlü balkonlardan geçer gemiler
Bayrakları selam almaz nazlanır
Kimden kaçır böyle niye hızlanır
Gün akar sonsuza gemiden yavaş

...

Tülbentli gelinin suskunluğunda zaman
İçine atar kelimelerin kahrını
Ak perçemi düşer kaşının üstünden
Mırıldanmaz artık köy türkülerini
Leylîde yar, loyluda yar
Cezbetmez gönl-ü yareyi
Ne oyun ne de arkadaş

...

Güneşsiz bir yaz geçti üzerimizden
Yağmaya gönülsüz mor bulutlarla
Çocuksuz parklarda yaslı salıncak
Minik bir el değse göye uçacak
Çiçek gölgelerinde demlenir güneş
Burada yalnızlık tam ölüme eş

...

Caddeler payanda insan resmine
Kaldırımlar topuk sesine hasret
Yol çizgilerinde aç karıncalar.
Yıllar öncesindeki yurdunu arar

Rüzgârın sesinde yeknesak mavi
Kulağıma bir söz çalar gaip ten
Kalk git ,yürü ,gez dolaş

...

Koy kahvelerinin merak-ı mucip
Ajanslar ölüm geçecek yine
Şeherde yok imiş yarenlik etmek
Hatta yasaklanmış komşuya gitmek
Taşucu'nda yine bir şey görmüşler
Ne olup bitmişse söylemez sırdaş.

...

Bir kayıp yıl geçti üzerimizden
Geceye bezenmiş sır umutlarla
Evde tek varlığım oyuncaklarım
Onlarla azalır biraz efkarım
Pencereme konar ak güvercinler
Kendi lisanıyla neler der, neler
Uçmak için gönle koyar bir ateş
Burada yalnızlık tam ölüme eş

ALTAN EKMEK